нѧ́ли въ кѧ́щыте си. И̂ до то́ѧ ча́съ ви́ждѧсѧ кѧ́къ Ра́ко хо́ди згѧ́зомъ, а̂ Ка́вуро ѻ̂тъ страна̀. И̂ защо́то Ра́ко прїѧ́лъ ѻ̂нова̀ оу̂дара́нѣ по глава́та, кога́то влѧ́зѧлъ въ колы́бата, за това̀ и̂ а̂зъ оу̂ва́рдихъ всегда̀ на оу̂мѧ́тъ си то́ѧ примѣ́рь, и̂ сега като да вле́знѧ въ келїѧ́та ти, влѣзна́хъ згѧ́зомъ, защо̀ по добрѣ̀ е̂ да сѧ бїе за́дницата ми, не́жели глава́та. Сега̀ що дѹ́мѧшъ? не е̂ ли прекра́сна та́ѧ ба́сна?

Ц. ѻ̂ти́стина, и̂ ты̀ си е̂ди́нъ голѣ́мъ человѣ́къ, но и̂ди̂ си сега̀ въ кѧ́щата, и̂ оу̂трѣ да сѧ вѧ́рнешъ при ме́не, въ спосо́бь гдѣ́то да те ви́дѧ, и̂ да те неви́дѧ, и̂ да ми донесе́шъ гради́ната, ѻ̂бо́рѧть и̂ водени́цата.

Б. Ко́й мо́же да и̂столкѹ́вѧ намѣре́нїето ти? ѻ̂ба́че а̂зъ ѻ̂ти́вѧмъ, и̂ ще напра́вѧ повозмо́жности, за да ти послѹ́жѧ.

Хи́трость Бертолдо́ва, за да сѧ̂ а̂вѝ на Царѧ̀, спротѝ го́рныѧтъ спосо́бь.

На дрѹ́гїѧтъ де́нь *Бертолдолъ* ре́калъ на Ма́йка си да мѹ́ напра́ви е̂дна̀ пи́та ѻ̂тъ ла́падицъ, оу̂ме́сена добрѣ̀ съ ма́сло и̂ сы́рене и̂ съ мно́го кашкава́лъ. По́слѣ зе́лъ е̂дно̀ раше́то, и̂ тѹ́рнѧлъ го предъ не́го си,